

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 iunie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată, în componența:

Președinte - Țurcan Anatolie,
Judecători - Eremciuc Ghenadie și Roic-Botezatu Lilia,

a judecat, fără citarea părților, recursul declarat de avocatul Cecalenco Denis, în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2023, în cauza penală în privința inculpatei

Cazacu Ludmila xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.04.2021 - 17.01.2023;
Instanța de apel: 09.02.2023 - 29.03.2023;
Instanța de recurs: 04.08.2023 - 12.06.2024.

Asupra recursului menționat, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 17 ianuarie 2023, a fost încetat procesul penal privind învinuirea lui Cazacu Ludmila în săvârșirea infracțiunii prevăzută la art.157 Cod penal, din lipsa plângerii părții vătămate.

Cheltuielile judiciare suportate în cadrul urmăririi penale au fost trecute în contul statului.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, Cazacu Ludmila se învinuiește că la 06 decembrie 2020, în jurul orei 00.55, aflându-se la domiciliul concubinului său, Catanoi Dumitru, situat în xxxxxx, xxxxxx, acționând intenționat, urmărind scopul cauzării vătămarilor corporale concubinului său, Catanoi Dumitru, care, în esența art.133¹ Cod penal, este membru de familie, pe fon de gelozie și fiind în stare de ebrietate cu grad avansat (0,80 mg/l), a inițiat un conflict, în cadrul căruia, manifestând un comportament violent și agresiv, a scos din servanță un raft de sticlă pe care l-a deteriorat, aruncându-l pe podea.

Ulterior, în continuarea acțiunilor sale infracționale, Cazacu Ludmila a luat un ciob din sticlă de la raftul deteriorat și intenționat i-a aplicat concubinului Catanoi

Dumitru două lovituri cu ciobul din sticlă în regiunea abdomenului, cauzându-i acestuia leziuni corporale sub formă de plagă tăiată înțepată, penetrantă în cavitatea peritoneală, plagă tăiată înțepată la nivelul abdomenului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice cu un obiect tăietor-înțepător, leziuni care, potrivit raportului de expertiză judiciară nr.202102D0375 din 26.02.2021, prezintă pericole pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală gravă.

Acțiunile inculpatei au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal - violență în familie, adică acțiunile intenționate comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestate prin acțiuni violente, care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale.

Instanța a considerat că în acțiunile inculpatei lipsește latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii incriminate, or, probele administrate nu au confirmat că acțiunea violentă care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale a fost săvârșită intenționat de către aceasta, fapta urmând a fi recalificată în baza art.157 Cod penal, ca vătămarea gravă a sănătății cauzată din imprudență.

Astfel, a fost constatat că pe 06 decembrie 2020, în jurul orei 00.55, Cazacu Ludmila, aflându-se la domiciliul concubinului său Dumitru Catanoi, situat în xxxxxx, xxxxxx, pe fon de gelozie și fiind în stare de ebrietate cu grad avansat (0,80 mg/l), a inițiat un conflict, în cadrul căruia a luat un raft din sticlă de la un dulap și l-a trântit în podea, din care două cioburi de sticlă au sărit spre concubinul ei Catanoi Dumitru, provocându-i două plăgi în regiunea abdomenului, prin ce i-a cauzat leziuni corporale sub formă de plagă tăiată înțepată, penetrantă în cavitatea peritoneală; plagă tăiată înțepată la nivelul abdomenului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor-înțepător și se califică ca vătămare corporală gravă.

Instanța a conchis că inculpata a comis fapta din imprudență, deoarece nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.

Reieșind din ipoteza că în cazul infracțiunii prevăzute la art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal nu este posibilă manifestarea imprudenței, iar aceasta reiese din interpretarea sistematică a sancțiunii prevăzute de art.157 Cod penal, dar și din esența juridică a violenței în familie, în cazul dat se va aplica art.157 Cod penal avându-se în vedere vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății cauzate din imprudență, or, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine că în acțiunile inculpatei sunt prezente anume elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.157 Codul penal.

Potrivit materialelor cauzei penale, Catanoi Dumitru a depus cerere prin care a refuzat să fie recunoscut în calitate de parte vătămată în cadrul procesului penal, indicând că nu are pretenții față de Cazacu Ludmila, nu dorește să depună plângere pe faptul cauzării vătămarilor grave din imprudență și nu dorește ca ultima să fie atrasă la răspundere penală sau contravențională.

În conformitate cu art.391 Codul de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă lipsește plângerea părții vătămate.

Conform art.275 alin.(6) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care lipsește plângerea victimei în cazurile în care urmărirea penală începe, conform art.276, numai în baza plângerii acesteia sau plângerea prealabilă a fost retrasă.

Potrivit art.276 alin.(1) Cod de procedură penală, urmărirea penală se pornește numai în baza plângerii prealabile a victimei în cazul infracțiunii prevăzute în art.157 Cod penal.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata să fie condamnată în baza art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal la 6 ani închisoare și încasarea din contul acesteia a cheltuielilor judiciare în sumă de 2 486 lei.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța de fond, analizând declarațiile victimei, martorului, inclusiv ale inculpatei, raportul de expertiză judiciară nr. 202102D0375 din 26.02.2021 și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor, corect a constatat că Cazacu Ludmila, aflându-se la domiciliul concubinului său Dumitru Catanoi, pe fon de gelozie și fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, a inițiat un conflict, în cadrul căruia a luat un raft din sticlă de la un dulap și l-a trântit în podea, însă a omis concluziile expertului judiciar, potrivit cărora, cauzarea leziunilor corporale constatate la Catanoi Dumitru, în rezultatul căderii sticlei cu accelerare pe podea și ricoșarea cioburilor de sticlă în abdomen, sau prin aruncarea intenționată a sticlei în abdomen se exclude, apreciind doar declarațiile inculpatei, care anterior a executat pedeapsă cu închisoare și a înaintat astfel de versiune în scopul pentru a evita răspunderea penală în cazul dat, cât și declarațiile victimei care a luat poziția de apărare a soției sale;

- instanța a reținut versiunea că, *inculpata în cadrul conflictului a luat un raft din sticlă de la un dulap și l-a trântit în podea, din care două cioburi de sticlă au sărit spre concubinul ei Catanoi Dumitru, provocându-i două plăgi în regiunea abdomenului, prin ce i-a cauzat leziuni corporale sub formă de plagă tăiată înțepată, penetrantă în cavitatea peritoneală; plagă tăiată înțepată la nivelul abdomenului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor-înțepător și se califică ca vătămare corporală gravă;*

- a fost stabilit că, leziunile corporale i-au fost cauzate lui Catanoi Dumitru la 06.12.2020, în jurul orei 00.55, la domiciliul victimei, de către inculpata, care era în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, în cadrul unui conflict inițiat de către aceasta pe fon de gelozie, că la conflict alte persoane nu au participat și în odaia unde a avut loc conflictul alte persoane nu au fost prezente;

- conform raportului de expertiză judiciară nr.202102D0375 din 26.02.2021, cauzarea leziunilor corporale constatate în rezultatul căderii sticlei cu accelerare pe podea și ricoșarea cioburilor de sticlă în abdomen, sau prin aruncarea intenționată a sticlei în abdomen se exclude;

- circumstanțe constatăte răstoarnă poziția instanței că doar pe baza unor inducții cu privire la obiectul vulnerant folosit, nu se poate stabili dincolo de orice îndoială rezonabilă că autorul faptei este inculpata;

- instanța de fond urma să aprecieze critic declarațiile victimei referitor la împrejurările în care i-au fost cauzate leziunile, or, acestea contravin concluziilor raportului de expertiză judiciară nr.202102D0375 din 26.02.2021, fiind clară poziția de apărare a inculpatei, care a devenit soția sa și mama copilului lor comun;

- inițial victima a declarat că, de frică să nu se întâmple ceva, a indicat că leziunile le-ar fi primit în rezultatul faptului că a căzut jos, fiind în stare de ebrietate, fiind evident că a procedat astfel pentru a ascunde că leziunile le-a primit în urma

aplicării loviturilor de către Ludmila Cazacu, din același motiv necomunicându-i nici tatălui său cele întâmplate în realitate;

- potrivit informației inițiale înregistrată în Registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni al IP Căușeni, nr. 6397, la 06.12.2020 a fost înregistrată informația telefonică de la Ludmila Cazacu, că consăteanul Catanoi Dumitru, din neatenție, în stradă, s-a lovit de un ciob de sticlă și sângerează;

- aceste circumstanțe reconfirmă că inculpata din start a intenționat să ascundă împrejurările veridice ale faptei și, împreună cu concubinul, au prezentat versiunea pe care au înaintat-o organului de urmărire penală și, ulterior, în instanța de fond, în scopul evitării răspunderii penale;

- faptul că inculpata, după cauzarea vătămarilor corporale concubinului, s-a speriat tare și a reacționat repede, telefonând taxiul, ulterior ambulanța, denotă că ceasta conștientiza cele comise, în special, consecințele ce puteau urma dacă nu solicita ajutorul medicilor;

- este incorectă concluzia că, lipsește intenția directă la cauzarea vătămarilor corporale grave victimei, și anume, că inculpata nu putea să prevadă că în urma deteriorării sticlei aceasta va cădea peste victimă și că învinuirea nu întrunește semnele infracțiunii de violență în familie, și anume a laturii subiective, caracterizată în primul rând, prin vinovăția sub formă de intenție directă sau indirectă, iar acțiunile acesteia se încadrează în prevederile art.17 Cod penal, care stipulează că infracțiunea se consideră că a fost săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a admis în mod conștient survenirea acestor urmări;

- probele administrate au demonstrat că inculpata, fiind subiect al infracțiunii de violență în familie, pe fon de gelozie, a inițiat un conflict cu concubinul său, la domiciliul ultimului, unde conlocuiau, în cadrul căruia având drept motiv faptul că acesta a dansat cu o doamnă și că ar fi avut discuții prin intermediul rețelelor de socializare cu fosta sa prietenă, urmărind scopul de a se răfui, prin cauzarea de vătămări corporale, i-a aplicat victimei cu un ciob de sticlă două lovituri, provocându-i o plagă tăiată înțepată, penetrantă în cavitatea peritoneală și o plagă tăiată înțepată la nivelul abdomenului, astfel, manifestând o atitudine psihică conștientă și volitivă în procesul comiterii infracțiunii, care, împreună cu motivul și scopul, constituie latura subiectivă a infracțiunii.

3.1. Avocata Voloh Tatiana, în numele inculpatei, a declarat apel, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata să fie achitată de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute la art.175 Cod penal.

În motivarea apelului a indicat că:

- este incorectă soluția de recalificare a acțiunilor inculpatei în baza art.157 Cod penal, deoarece lipsește latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii respective;

- totodată, este legală, întemeiată și injust argumentată concluzia primei instanțe privind constatarea lipsei laturii obiective și subiective a infracțiunii prevăzute la art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal în acțiunile inculpatei, fiind însă ilegală recalificarea acțiunilor în baza art.157 Cod penal;

- urmare a constatării lipsei laturii obiective și subiective a infracțiunii prevăzută la art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, urma a fi pronunțată o sentință de achitare în condițiile art.390 alin.(1) pct. 3) Cod de procedură penală;

- inculpata a declarat că, nu i-a cauzat lui Catanoi Dumitru careva leziuni corporale, iar vătămarea corporală gravă s-a produs în urma aruncării raftului de sticlă. Catanoi Dumitru a relatat că concubina sa Cazacu Ludmila, fiind enervată, a aruncat sticla și, ca urmare, cioburile de sticlă au sărit în direcția sa, în rezultat, i-a provocat leziunile pe care le-a primit, ea nu a avut nicio intenție de a-i cauza leziuni corporale;

- din probele administrate rezultă că, inculpata i-a cauzat vătămare corporală gravă lui Catanoi Dumitru fără vinovăție, respectiv, în acțiunile acesteia lipsește latura subiectivă a infracțiunii, deoarece, cauzând vătămarea corporală gravă, ea nu și dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii unor astfel de consecințe prin aruncarea raftului de sticlă la podea și urma a fi achitată în condițiile art.390 alin.(1) pct. 3) Cod de procedură penală;

- la adoptarea sentinței, prima instanță nu a respectat prevederile art.101 Cod de procedură penală, a dat o apreciere juridică greșită probelor administrate, constatând ca fiind dovedită vinovăția inculpatei;

- mai mult, instanța de fond nici nu a indicat probele care ar dovedi, în afara oricărui dubiu rezonabil, vinovăția inculpatei;

- la examinarea cauzei și pronunțarea sentinței nu au fost respectate prevederile art.art.8 alin.(3), 384 alin.(3), 385 alin.(1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2023, apelul avocatei Voloh Tatiana a fost respins, a fost admis apelul procurorului, casată integral sentința, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care:

Cazacu Ludmila a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, la 6 ani închisoare, în penitenciar pentru femei, cu executarea de la reținere.

S-au încasat de la inculpată, în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 2 486 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, greșit concluzionând că acțiunile inculpatei urmează a fi recalificate de la art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal la art.157 Cod penal și încetarea procesului penal de învinuire în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.157 Codul penal, din lipsa plângerii părții vătămate.

Din totalitatea probelor administrate, apreciate cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că Cazacu Ludmila, la 06 decembrie 2020, în jurul orei 00.55, aflându-se la domiciliul concubinului său Catanoi Dumitru, situat în xxxxxx, xxxxxx, acționând intenționat, urmărind scopul cauzării vătămarilor corporale concubinului său Catanoi Dumitru, care în esența art.133¹ Cod penal, este membru de familie, pe fon de gelozie și fiind în stare de ebrietate cu grad avansat (0,80 mg/l), a inițiat un conflict, în cadrul căruia, manifestând un comportament violent și agresiv, a scos din servanță un raft din sticlă pe care l-a deteriorat, aruncându-l pe podea.

Ulterior, în continuarea acțiunilor sale infracționale, Cazacu Ludmila a luat un ciob din sticlă de la raftul deteriorat și intenționat i-a aplicat concubinului Catanoi Dumitru, două lovituri cu ciobul din sticlă în regiunea abdomenului, fapt prin care i-a cauzat concubinului leziuni corporale sub formă de plagă tăiată înțepată,

penetrantă în cavitatea peritoneală; plagă tăiată înțepată la nivelul abdomenului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor-înțepător, leziuni care potrivit raportului de expertiză judiciară nr.202102D0375 din 26.02.2021 prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală gravă.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, *vina inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzută de art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal se probează cu certitudine, prin declarațiile victimei Catanoi Dumitru și ale martorului Catanoi Semion, date în instanța de fond, procesele-verbale de cercetare la fața locului din 06.12.2021 și 07.12.2021, raportul de expertiză judiciară nr.202102D0375 din 26.02.2021, ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 01.03.2021, procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.03.2021, raportul de expertiză judiciară nr. 20210500084 din 26.03.2021, procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.488 din 06.12.2020.*

Instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatei Cazacu Ludmila în baza art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunile intenționate comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestate prin acțiuni violente, care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale.

Victimă a infracțiunii specificate la art.201¹ Codul penal poate fi oricare membru al familiei făptuitorului, iar conform art.133¹ Cod penal, membru de familie, în condiția de conlocuire, sunt persoanele aflate în relații asemănătoare celorla dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii.

Potrivit declarațiilor inculpatei, la momentul comiterii infracțiunii, era în relații de concubinaj cu Catanoi Dumitru și locuiau împreună, în prezent și-au oficializat relația.

Acțiunea sau inacțiunea prejudiciabilă din contextul infracțiunii prevăzute la art.201¹ Cod penal cunoaște următoarele modalități faptice de realizare: maltratare, alte acțiuni violente, care pot fi comise prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar.

Infracțiunea prevăzută la art.201¹ Cod penal, este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul producerii vătămării integrității corporale.

Obiectul material al infracțiunii de violență în familie îl reprezintă corpul persoanei.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr.202102D0375 din 26.02.2021, la Catanoi Dumitru s-au constatat vătămări corporale grave.

Latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, vătămării ușoare a integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Or, a fost cert stabilită legătura de cauzalitate între consecințele prejudiciabile sub formă de vătămări grave ale integrității corporale constatate la partea vătămată și fapta săvârșită de către inculpată.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.201¹ Cod penal se exprimă prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă, iar violența în familie

presupune manifestarea intenției în raport cu urmările prejudiciabile.

În cadrul examinării împrejurărilor cazului și probelor administrate a fost demonstrată prezența elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatei și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei, argumentele apărării fiind nefondate, or, vina inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal a fost demonstrată incontestabil.

Mai mult, afirmația apărării că inculpata urmează să fie achitată deoarece acuzarea nu a prezentat probe suficiente, concludente, utile și veridice, care direct ar indica existența faptei incriminate, este declarativă, nefiind susținută prin date obiective și contravine probelor administrate.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, că inculpata a comis o infracțiune gravă, care la momentul comiterii se pedepsea cu închisoare de la 6 la 12 ani, că nu a recunoscut vina, anterior a fost condamnată, are la întreținere un copil minor, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu este angajată în câmpul muncii, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante, ca circumstanță agravate fiind reținută comiterea infracțiunii în stare de ebrietate, concluzionând că corectarea și reeducarea acesteia este posibilă doar în condițiile izolării de societate.

Or, personalitatea inculpatei și circumstanțele cauzei impun aplicarea pedepsei cu închisoare pe un termen de 6 ani, care este una echitabilă și justificată, va duce la atingerea scopului de corectare și reeducare, de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acesteia, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art.229 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală, a fost dispusă încasarea din contul inculpatei în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în sumă de 2 486 lei, suportate la efectuarea expertizelor judiciare.

5. Avocatul Cecalenco Denis, în numele inculpatei, invocând temeiurile prevăzute la art.427 Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel și solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea recursului menționează că:

- soluția instanței de apel de condamnare a inculpatei în baza art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal nu este fondată pe probe concrete;

- decizia instanței de apel nu este motivată, obligativitatea căreia constituie o condiție a procesului echitabil, exigență a Codului de procedură penală și art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale;

- CtEDO a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlandei);

- principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea trebuie să fie motivată, astfel justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevede o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, punând în pericol dreptul la un proces echitabil (Kaufland împotriva Belgiei);

- instanța de apel nu a dat apreciere probelor administrate, și anume,

declarațiilor inculpatei, ale părții vătămate Catanoi Dumitru și ale martorului Catanoi Semion, din care nu rezultă că inculpata a săvârșit infracțiunea prevăzută la art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal;

- instanța de fond corect a considerat că, în acțiunile inculpatei nu s-a constatat prezența laturii obiective și subiective a infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, iar probele administrate nu au confirmat, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că acțiunea violentă care a cauzat vătămare gravă a integrității corporale, a fost săvârșită intenționat de către aceasta;

- martorul acuzării Catanoi Semion, la fel, nu a confirmat învinuirea adusă, comunicând doar că între inculpată și victimă a avut loc un conflict, iar circumstanțele cauzării leziunilor corporale nu le-a redat, indicând că nu cunoaște cum au fost cauzate;

- analizând și apreciind probele administrate, instanța de fond întemeiat a constatat ca fiind demonstrată vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii de vătămare gravă a sănătății cauzată din imprudență, cu recalificarea faptei în baza art.157 Cod penal;

- totodată, raportul de expertiză judiciară reprezintă un mijloc de probă în cadrul procesului penal, dar obține valoare probatorie nu doar datorită conținutului cercetării, ci în coroborare cu alte circumstanțe probate în susținerea acestuia;

- instanța de fond a reținut că, doar pe baza unor deducții cu privire la obiectul vulnerant folosit, nu se poate stabili dincolo de orice îndoială rezonabilă că autorul faptei este inculpata. Așadar, expertiza trebuie să fie susținută, coroborată cu alte mijloace de probă solide, care să confirme faptul că persoana se face vinovată de săvârșirea infracțiunii incriminate, condiție care în speță nu este îndeplinită, deoarece celelalte probe invocate de acuzare nu confirmă vina;

- instanța de fond întemeiat a considerat că lipsește intenția directă la cauzarea victimei a vătămarilor corporale grave, și anume, că inculpata nu putea să prevadă că în urma deteriorării sticlei aceasta va cădea peste victimă, respectiv învinuirea înaintată nu întrunește semnele infracțiunii de violență în familie, lipsind latura subiectivă, care se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă;

- mai mult, violența în familie presupune manifestarea intenției în raport cu oricare dintre urmările prejudiciabile pe care le implică, iar cauzarea fără vinovăție sau din imprudență de prejudicii victimei își pierde caracterul de violență;

- alte probe directe sau indirecte care ar dovedi contrariul în cadrul urmăririi penale nu au fost acumulate.

- inculpata nu a comis infracțiunea prevăzută de art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, or în acțiunile sale nu se regăsesc semnele constitutive ale acesteia, iar conform prevederilor art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, dubiile urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului, ceea ce face inevitabilă adoptarea unei *sentințe de achitare, în temeiul art.390 alin.(1) pct. 3) Cod de procedură penală.*

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat, menționând că acțiunile inculpatei corect au fost încadrate de instanța de apel, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau a judecării cauzei în instanța judecătorească. Potrivit art. XI alin.(3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de judecare a recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data în vigoare a acestei legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl admite, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material. Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv să o caseze integral, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri contradictorii și nemotivate.

Conform art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând decizia contestată, prin prisma argumentelor invocate în recurs, completul de judecată constată că, acestea sunt întemeiate, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu remiterea cauzei penale la o nouă rundă a procedurilor de judecare în ordine de apel, din următoarele considerente.

Din conținutul art.414 alin. (1), (4), (5) Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform art.419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: *dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.*

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.*

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (Hotărârea Plenului CSJ din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel).

Instanța de recurs constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Pentru a statua asupra acestor concluzii, este necesar de a face o precizare substanțială și anume că, după investirea instanței cu soluționarea în fond a cauzei, părților trebuie să le fie asigurate toate garanțiile unui proces echitabil, prin urmare, dacă apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, acestea sunt valabile și pentru instanță.

În același context, completul de judecată menționează că, hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

De altfel, conform principiilor care se desprind din jurisprudența CtEDO rezultă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 alin.(1) din Convenție, înglobează, *inter alia*, dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor, Convenția nevizând garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci a unor drepturi concrete și efective (cauza Artico împotriva Italiei, Hotărârea din 13 mai 1980). Or, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „ascultate”, adică analizate temeinic de către instanța de judecată. Cu alte cuvinte, art.6 implică, în special, în sarcina instanței, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerilor de probe ale părților (cauza Perez împotriva Franței [MC] nr. 47.287/99 și cauza Van de Hurk împotriva Olandei, Hotărârea din 19 aprilie 1994), ceea ce, la caz, nu s-a realizat.

Astfel, pentru corectitudinea judecării cauzei, este necesar de a supune aprecierii toate probele acumulate în dosar, or, în cadrul cercetării judecătorești, se administrează probe pentru elucidarea faptelor și împrejurărilor importante, sub toate aspectele, în scopul perceperii directe a probelor de către instanța de judecată pentru formularea opiniei vizavi de vinovăția persoanei trimise în judecată.

Potrivit art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Conform art.394 alin.(1) pct. 1), 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

În corespundere cu art.101 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată, astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar.

Completul de judecată consideră că decizia pronunțată, de fapt, nu conține analiza probelor, motivarea concluziilor și soluției, instanța de apel limitându-se la constatarea faptei ca fiind dovedită, enumerarea probelor administrate, cu mențiunea că vinovăția inculpatei a fost confirmată.

Astfel, instanța de apel nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și drept invocate în învinuirea formulată inculpatei, neindicând motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării, în special că, potrivit declarațiilor inculpatei și ale victimei, evenimentele au derulat altfel decât a fost indicat în rechizitoriu.

Mai mult, contrar cerințelor art.101 Cod de procedură penală, instanța de apel, nici într-un fel, nu s-a expus asupra declarațiilor victimei și ale martorului, doar a redat conținutul acestora, însă fără a le da vreo apreciere și fără a indica expres prin ce anume și prin care declarații ale acestora se confirmă vina inculpatei în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Or, într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera statistic probele, dar și de a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

În acest sens, concluziile instanței de apel formulate în decizie, poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, însă, așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

În același timp, din concluziile sumare ale instanței de apel că: „...*vina inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzută de art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal se probează cu certitudine, prin declarațiile victimei Catanoi Dumitru...*”, rezultă

că vinovăția inculpatei este confirmată și prin declarațiile victimei Catanoi Dumitru, care, de fapt, a indicat că „... soția a început a strica vase, o sticlă de la un dulap, ulterior, din neatenție, a sărit sticla în direcția sa, unde, în urma zgârieturii, a început a curge sânge”.

La fel, instanța de apel a considerat că vina inculpatei a fost probată *cu certitudine*, inclusiv prin declarațiile martorului Catanoi Semion, fără a argumenta concret în ce măsură declarațiile acestuia constituie o mărturie acuzatoare incontestabilă. Or, din conținutul declarațiilor martorului nu rezultă circumstanțe relevante în vederea demonstrării învinuirii aduse, acesta confirmând faptul că între inculpată și victimă a avut loc un conflict, totodată, indicând că nu cunoaște împrejurările în care victimei i-au fost cauzate vătămările corporale.

Probele scrise: procesele-verbale de cercetare la fața locului din 06.12.2021 și 07.12.2021, ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 01.03.2021, procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.03.2021, raportul de expertiză judiciară nr.20210500084 din 26.03.2021, procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 488 din 06.12.2020, puse de instanța de apel la baza soluției de condamnare a inculpatei în baza art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, urmau a fi verificate în raport cu relevanța, concludența și utilitatea lor, or, acestea nu cuprind aspecte esențiale în vederea demonstrării vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate.

Mai mult, concluziile și constatările sumare că: „...este cert stabilită legătura de cauzalitate între consecințele prejudiciabile sub formă de vătămări grave a integrității corporale stabilite la partea vătămată Catanoi Dumitru (conform raportului de expertiză nr.202102D0375 din 26.02.2021) și fapta săvârșită de către inculpată..., ...în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii ...”, nu corespund exigențelor prevăzute în art.101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale.

Astfel, instanța de apel nu a motivat desfășurat și suficient că probele administrate dovedesc indubitabil faptul că acțiunile inculpatei întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal, iar în corelație cu principiul prezumției nevinovăției, este ilegal de a pune în sarcina învinuitului obligațiunea de a-și dovedi nevinovăția și lucrul acesta este imposibil, dat fiind că învinuitul se consideră nevinovat atât timp cât vinovăția sa nu a fost dovedită în conformitate cu legea.

Totodată, problema de drept rămasă nesoluționată în cauză, rămâne a fi încadrarea juridică a faptei incriminate inculpatei, care are importanță pentru aplicarea corectă a legii penale și pentru modul de desfășurare a judecării cauzei, determinând, inclusiv concordanța între conținutul legal al infracțiunii și conținutul constitutiv al acesteia.

În jurisprudența sa, CtEDO reamintește că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Vorbind despre importanța încadrării juridice a unei fapte, completul de judecată face trimitere la dispozițiile art.6§3 lit. a) din Convenție, care exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite notificării „acuzăției” aduse persoanei deferite judecării.

Principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la

vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecării în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu.

Prin „încadrarea juridică” a acțiunilor inculpatului se are în vedere determinarea, constatarea juridică și motivarea convingătoare a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală, după cum se menționează în art.113 Cod penal.

Descrierea laconică a încadrării juridice a faptelor imputabile inculpaților nu poate satisface cerințele despre claritatea și previzibilitatea învinuirii aduse acestora.

De altfel, prin rechizitoriu persoana trimisă în judecată este oficial înștiințată, în scris, cu privire la temeiul legal și factual al acuzațiilor care i se incriminează. Mai mult, sub același aspect, art.6§3 lit. a) din CEDO îi recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat cu privire la încadrarea juridică a faptelor, dar și cu privire la cauza acuzației, adică privitor la expunerea detaliată a faptelor materiale pentru care este acuzat și pe care se bazează acuzația (cauza Pelissier și Sassi contra Franței nr.2544/94 pct. 52-54, CEDO 1999-II). Sfera de aplicare a acestei dispoziții trebuie apreciată, în special, în lumina celui mai general drept la un proces echitabil garantat de art.6§1 din Convenție.

În materia penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unei persoane constituie o condiție esențială a echității procedurii. Dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzației trebuie analizat în lumina dreptului inculpatului de a-și pregăti o apărare eficientă pentru a răspunde coerent, prompt și adecvat acuzației înaintate.

La speță, instanța de apel nu a cercetat cazul dedus judecării sub toate aspectele, nu a făcut o analiză detaliată și obiectivă a probelor și, contrar prevederilor legale, nu s-a axat pe o motivare complexă cu privire la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei.

Pe lângă aceasta, instanța de apel a apreciat unilateral și parțial probele administrate, acceptând poziția acuzării, fără a combate argumentat probele apărării prin care este pusă la îndoială vinovăția inculpatei, nefiind respectate cerințele art.389 alin.(2) Cod de procedură penală, conform căroră sentința de condamnare se adoptă numai în condițiile în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, ori sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile părților vătămate depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

Astfel, în situația în care din declarațiile victimei Catanoi Dumitru nu rezultă intenția inculpatei la cauzarea vătămarilor corporale grave acestuia, lipsind alte probe directe care să confirme comiterea infracțiunii de violență în familie, în vederea înlăturării dubiilor apărute, instanța de apel, în corespundere cu prevederile art.412 alin.(6) Cod de procedură penală, urma să ia măsurile corespunzătoare pentru asigurarea prezenței și audierea victimei în ședința de judecată, în speță, nefiind justificată absolut prin oricare argumente examinarea cauzei în lipsa părții vătămate Catanoi Dumitru.

Potrivit art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului.

Inclusiv, fiind verificate argumentele menționate în recursul declarat, în raport cu actele cauzei, completul de judecată stabilește că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3.1. și 5., precum și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate, iar concluziile sumare că „...argumentele avocatului inculpatului în acest sens urmează a fi respinse ca nefondate.

Or, vina inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal a fost demonstrată incontestabil,...”, „argumentul apărării că inculpata urmează să fie achitată și deoarece acuzatorul de stat nu a prezentat probe ... sunt declarative și nu sunt susținute de careva date obiective, dar din contra sunt combătute în totalitate prin probele analizate” nu pot fi apreciate în sensul respectării prescripțiilor din art.414 alin.(5) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs menționează că, motivarea hotărârii judecătorești trebuie realizată într-o manieră clară și coerentă, întrucât, pe de o parte, este indispensabil necesară pentru controlul exercitat de jurisdicția ierarhic superioară, iar pe de altă parte, constituie, pentru părțile litigante, o garanție împotriva arbitrariului, furnizându-le dovada că cererile și mijloacele lor de apărare au fost riguros analizate.

Motivarea hotărârii reprezintă un element de transparență a justiției inerent oricărui act jurisdicțional, iar hotărârea judecătorească este rezultatul unui proces logic de analiză științifică a pretențiilor deduse judecății, dispozițiilor legale incidente și probelor administrate în cauză în scopul aflării adevărului, urmare a unui raționament logic-juridic care se reflectă în motivarea acesteia.

Conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art.6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) § 85).

În afară de aceasta, motivarea hotărârilor este un instrument important în asigurarea transparenței justiției și existența unui control social asupra acesteia (Hirvisaari c. Finlandei, (2001) § 30).

Din circumstanțele expuse, completul de judecată conchide că, instanța de apel deficitar și-a motivat soluția, încălcând prevederile art.art.414, 417-418 Cod de procedură penală, fiind adoptată o hotărâre care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, prin ce s-au comis erorile de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei menționate, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, precum și să cerceteze minuțios aspectele învinuirii înaintate, argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele expuse în prezenta decizie.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură

penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Admite recursul declarat de către avocatul Cecalenco Denis, în numele inculpatei, casează integral decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2023, în cauza penală în privința inculpatei *Cazacu Ludmila xxxxxx*, cu dispunerea rejudecării cauzei penale de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Cazacu Ludmila xxxxxx, în cazul că a fost reținută în temeiul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2023, se eliberează imediat din penitenciar dacă nu execută arest preventiv sau pedeapsa cu închisoare, în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Roic-Botezatu Lilia